

Tomáš Dolejš

scénář k rozhlasové reportáži

Zpracovali: Amélie Zapletalová, Kateřina Husáková, Nela Schönigerová, Jan Benda, Matyáš Broulík

Během návštěvy Karlových Varů můžeme navštívit zajímavá místa, jako např. kino Drahomíra, Slash Bar, kavárnu Mimo v Doubí. Říkáte si, co by tato místa mohla mít společného?

Nahrávka č. 2 - 0:05:29 - 0:05:38

„Já vlastně používám nebo takový můj rukopis se dá říct, je to, že sochy nechávám zreznout a používám na to speciální materiál, kterému se říká corten, který rezne povrchově, nerezne do hloubky.“

Říká Tomáš Dolejš, umělec, sochař, jehož sochy můžeme na všech jmenovaných místech najít. A kde se u Tomáše Dolejše vzala zručnost a jak objevil vztah ke kovu?

Nahrávka č. 1 - 0:01:15 - 0:01:36

„Tak vyrůstal jsem v Sokolově, u rodičů, v rodinném baráku, kde byla i dílna, kde jsem trávil docela hodně času, s tatínkem, právě zámečnickem, který mě docela učil, jak používat ruce, jak se naučit něco vytvářet, něco zhmotnit.“

Nebyl to pouze tatínek, který Tomáše učil. Talent u něj rozpoznal také učitel výtvarné výchovy na základní škole.

Nahrávka č. 1 - 0:03:52 - 0:03:58

„Učitel na výtvarnou výchovu byl skvělý. Nějakým způsobem si mě prostě oblíbil, možná viděl, že mám nějaký talent.“

Nahrávka č. 1 - 0:05:42 - 0:05:48

„A potom jsem měl lektorku, Jitku Kůsovou z Klášterce, skvělou sochařku, která mi asi otevřela nejmíň oči.“

Na začátku jeho tvorby byla výzva podílet se na výzdobě interiéru karlovarského klubu Rotes Berlin. Tehdy Tomáš Dolejš vytvořil svou první sochu, kovovou Elsu, berlínského anděla.

Nahrávka č. 2 - 0:06:33 - 0:06:41

„Vlastně tu přestavbu s tou přišel František Wolf, majitel. Celý interiér byl koncipován do červené a zlaté barvy.“

Nahrávka č. 2 - 0:06:51 - 0:06:55

„A celý koncept vlastně klubu byl navázán na kapelu U2.“

Nahrávka č. 2 - 0:07:05 - 0:07:16

„Takže tam se promítla taková ta atmosféra toho východního Berlína, který se otevřel světu. Proto vlastně přišel i František s myšlenkou udělat tam berlínského anděla.“

V roce 2008 Rotes Berlin skončil. A kde skončila Elsa? To dodnes nikdo neví, i když se do pátrání po ní zapojilo mnoho lidí.

Když se vydáte přes Aš do Selbu, můžete na hranici narazit na zajímavé sousoší - Podané ruce. Tomáš Dolejš ho považuje za své dosud nejvýznamnější dílo.

Nahrávka č. 1 - 0:07:58 - 0:08:14

„Asi nejvýznamnější, Podání rukou, které je na hraniční čáře Selb-Aš, kdy to je sousoší dvou rukou, kdy německou dřevěnou ruku vytvořil sochař ze Selbu a já jsem udělal tu kovovou.“

Nahrávka č. 2 - 0:15:51 - 0:15:59

„Přímo touhletou krychlí prochází hraniční čára, která je ještě vyznačena červenou linkou.“

Nahrávka č. 2 - 0:17:39 - 0:17:45

„Zadání bylo dané. Dvě ruce zavěšené vlastně jakoby v prostoru a evokují opravdu to, že jsou těsně před podáním ruky.“

Nahrávka č. 2 - 0:18:15 - 0:18:32

„Smutná příhoda byla taková, že jsme to instalovali v době kovidu, kdy byly zavřeny hranice, takže opravdu jsme tam měli technický problémy se tam dostat vlastně k té hraniční čáře, protože tam hlídkovali prostě policajti a celníci a vojáci a byla to docela vyhrocená situace.“

Sochy jsou pro Tomáše Dolejše prostředkem, který mu umožňuje dát najevo svůj názor. Ostatně je to vidět i na soše Rozdělená společnost. Svým dílem varuje před skutečností, že sociální sítě mohou být užitečným pomocníkem, ale také nebezpečným nástrojem k ovlivňování lidí.

Nahrávka č. 1 - 0:10:15 - 0:10:29

„Mám trochu problém se sociálníma sítěma, kde nemůžu snést některé komentáře anonymních lidí, s tím trošku bojuju a vlastně i na základě toho jsem udělal sochu.“

Nahrávka č. 1 - 0:10:37 - 0:10:49

„Kde sekýra, která je vytvořená z log sociálních sítí rozsekává zeměkouli, takže je to takové moje vyjádření k sociálním sítím. Kdy sociální sítě nespojují, ale naopak rozdělují.“